

[Stæhr Johansen.]

missioner, men det er mit indtryk — det kan jeg sige uden at røbe for meget — at motorkommissionen mener, at provenuet af automobilbeskatningen er for højt, og at den tilstræber en samlet nedsættelse. Hvad den dobbelte vægtafgift angår, er der i motorkommissionen fremkommet et modforslag gående ud på, at hvis den skal forhøjes, skal benzinafgiften nedsættes til det halve. Det er imidlertid ikke det, der er tale om her; og de sats vedrørende vægtafgiften, man i motorkommissionen har drøftet, er for de mellemte og mere tunge vogne lavere end den dobbelte vægtafgift. Jeg er ikke helt sikker på, at den foreslåede nedsættelse vil bringe provenuet for de tungere vognes vedkommende så langt ned som det forslag, motorkommissionen agter at fremsætte — jeg kan ikke sige det på stående fod. I hvert fald mener jeg ikke, man her kan anvende et kommissionsarbejde som begrundelse, og ingen ved, hvilke forslag finansministeren vil fremsætte med henblik på at ophæve de midlertidige afgifter. Det, jeg vil understrege, er, at den dobbelte vægtafgift var en midlertidig afgift, der blev gennemført i 1950 under andre forudsætninger end de nu eksisterende. Jeg synes derfor ikke, at den højtærede finansminister, der ellers var ret tilfreds med forliget, hvad han også gav udtryk for, skulle være så bekymret på dette område, som han var.

Endvidere var den højtærede finansminister inde på toldproblemerne og bad mig om, når jeg talte om told, ikke at se så meget hen på ham — jeg har ellers forsøgt at se så venligt, som jeg overhovedet kunne, hen til ministeren — men se til den anden side af salen. Det forslag, jeg fremdrog ved første behandling og nu ved anden behandling har understreget, er det, som blev fremsat af den tidligere regering, der som bekendt bestod både af konservative og venstre. Der var for mig ingen grund til at se til den anden side af salen, for det var et fælles forslag, der dengang blev fremsat. Vi kunne have nået meget vidt, hvis den højtærede finansministers parti dengang havde været til at få i tale. Overfor det forslag var det socialdemokratiske parti, for at sige det med et meget mildt ord, yderst platonisk indstillet.

Jeg kan ikke undlade at fremsætte den bemærkning, at vi fik ikke fra mange sider, heller ikke fra den højtærede finansministers side, overvældende støtte til forslaget om en told på færdige biler. Man glæder sig imidlertid altid over, at en synder omvender sig, og hvis den højtærede finansministers indstilling til en ændring og ajourføring af vore toldsats og til tanken om told på færdige biler, der vil give helt andre muligheder for samlefabrikkerne her i landet, har ændret sig til det positive, kan vi lade alt gammelt had være glemt og deltage i samarbejdet med det formål at opnå virkelige resultater på dette område.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Einer-Jensen gjorde nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Stæhr Johansen, som måtte opfattes som en kritik af de medlemmer af toldkommissionen, som ikke tilhørte det ærede medlems parti. Jeg er forsåvidt enig med det ærede medlem hr. Einer-Jensen i, at man ikke kan kritisere ham med hensyn til tempoet i toldkommissionen. Der har været afholdt mange møder; der har været afholdt særdeles mange møder, men tempoet kan godt være stort og kraftigt, og mange møder kan afholdes, uden at man nærmer sig resultaterne. Under det ærede medlem hr. Einer-Jensens ledelse af forhandlingerne i toldkommissionen er der vel begået den fejl, at man ligesom drukner denne kommission i for mange møder om for små detaljer, som egentlig slet ikke hører hjemme i kommissionens revisionsarbejde. Spørgsmålet om, hvorvidt en kommission skal gennemføre en toldreform eller ikke, har intet at gøre med, om vi i dag skal gennemføre en nedsættelse eller en forhøjelse af tolden på pyntefjer, carbonpapir eller farvebånd, hvad kommissionen for tiden må holde møde efter møde om. For vort vedkommende er det en egentlig revision af toldloven, der har interesse, og som vi først og fremmest må gennemføre, og vi skal ikke drukne os i detaljer, som vi mener må høre hjemme i tolddepartementet og hos finansministeren, som her i tinget må fremsætte de mindre forslag, som man ønsker fremmet, for at hjælpe på forsyningen af carbonpapir, farvebånd og pyntefjer.